

השיעור השבועי

של מורינו ראש הישיבה

הגאון המקובל רבי מרדכי עטייה שליט"א

בענין

זיווג או"א שבת יבת ה'

כ"ג אלול תשע"ז

תוכן הענינים

- א.....עליית בינה דו"א לחכמה שבו
- א.....חכמה ובינה דו"א עולים למ"ן לאו"א
- ב.....עליית חו"ב דו"א מכת יו"ד ה"י דע"ב
- ג.....ב' זיוונים שבסידור הרש"ש
- ה.....לצורך עליית זו"ן לאו"א, צריך שתחילה נכווין למסירות נפש על קידוש ה'
- ה.....השפע הנמשך מזיווג או"א

להארות ולהערות

nivimaeroc@gmail.com

הודעה חשובה

בעזרת השי"ת מתחילת זמן חורף בימי ראשון בשעה 4

יחל שיעור בכוונת מטבע הברכה

ממורינו ורבינו שליט"א

לא ינתן לשאול שאלות במהלך השיעור

זיווג או"א שבתִיבת ה'

עליית בינה דז"א לחכמה שבו

ב' זקיפות ישנם בתיבת ה', האחד זקיפת הגוף. והשנית זקיפת הראש. וכמבואר בשעה"כ [דף צ"ד ע"ג שורה ט"ו] וז"ל: והנה הזקיפה הראשנה של גופך, היא ה' לגבי ו', שהוא [אותה ה', היא] בחי' המלכות אשר תחת היסוד, ונכללת עמה ג"כ נקודת המלכות שהיתה בבריאה וכו', ושניהם עולות יחד לגבי ו' שהוא גופא דז"א הנקרא ת"ת.

ובהמשך שעה"כ [ד"ה אח"כ], מבאר הרב את הזקיפה השניה וז"ל: אח"כ תזקוף זקיפה שניה שהיא זקיפת הראש והיא בסוד ה' לגבי י', שהיא עליית בינה אל החכמה דז"א.

ומוסיף הרב: וגם עתה תכוין לעשות ה' וי' אלו בבחינת ציור רי"ו ע"ד הנ"ל, כי אות ה' ציורה ר"ו, ועם י' הרי רי"ו.

ולמדנו שכאשר אנו מחלקים שם הויה בכללות פרצוף דז"א, נמצא שחכמה שבו היא אות י' ובינה שבו היא אות ה'. ובזקיפה שניה אנו מעלים בינה שבז"א לגבי חכמה שבז"א.

חכמה ובינה דז"א עולים למ"ן לאו"א

עוד כתב הרב בשעה"כ וז"ל: ותכוין כי עליית הבינה לגבי חכמה שבז"א, היא להעלות מ"ן לגבי אבא ואימא עילאין, שהם ה' וי' עילאין של ההויה הכוללת כל עולם האצילות.

והנה בשעה"כ כאן לא מבואר היטב איזה בחי' עולה למ"ן לאו"א. וראה בפרע"ח [דף קל"ד סע"ד] שביאר הכוונה וז"ל: ותכוין כי ע"י עלות

הבינה דז"א לגבי חכמה, הנה הם [החכמה ובינה דז"א] נעשים מ"ן לאבא ואימא עילאין.

ובסידור הרש"ש [ח"ז דף כ' ע"ב] כתב וז"ל: להעלות החו"ב דז"א, בכח יו"ד ה"י דע"ב, למ"ן לאבא ואימא. וראוי לשים לב שבסידור נכתבה רק הכוונה השניה שבשעה"כ, שהיא להעלות יו"ד ה"י דז"א שהם חכמה ובינה שבו, למ"ן לאו"א. אך לא נכתב בסידור הכוונה הראשונה שבשעה"כ להעלות ה' לגבי י' שהיא עליית בינה שבז"א לחכמה שבו.

אמנם בסידור כת"י [שבסוף ספר עטרת מרדכי ח"ו עמ' רצ"ב-ג], סידר שם את ב' הכוונות, שבתחילה כתב: יזקוף ראשו להעלות ה' בציור ר"ו שהיא בינה, לגבי יו"ד שהיא חכמתו, בכח יו"ד ה"י דע"ב. ואח"כ כתב כוונה שניה: להעלות נרנח"י שלו למ"ן עם חו"ב הנז' דזו"ן לאו"א.

עליית חו"ב דז"א מכח יו"ד ה"י דע"ב

נחזור לדברי הסידור הנדפס שכתב וז"ל: להעלות החו"ב דז"א, בכח יו"ד ה"י דע"ב, למ"ן לאו"א.

ומבואר שמכח יו"ד ה"י דע"ב, יעלו חו"ב דז"א למ"ן לאו"א. והנה בשעה"כ כאן לא נזכר שעליית חו"ב דז"א למ"ן לאו"א, תהיה מכח יו"ד ה"י דע"ב.

אמנם לעיל בשעה"כ [דף ל' ע"ב] כשמבאר הרב את ב' הזקיפות שבתביבת ה', כתב הרב וז"ל: וכל כוונה זו תהיה להעלותה ע"י שם ההויה במילוי יודין, וה"ס כל הזוקף זוקף בשם עכ"ל. ומבואר בדברי הרב שהכח לזקוף ה' לגבי ו', וה' לגבי יו"ד, הוא מכח שם ע"ב. זקיפה ראשונה בכח וי"ה ה"י דע"ב, וזקיפה שניה בכח יו"ד ה"י דע"ב.

ולפי"ז היה צריך הסידור לכתוב בכוונה הראשונה של עליית ה' לגבי י' שעליה זו היא בכח יו"ד ה"י דע"ב.

ואכן בסידור כת"י [הנ"ל] כתב בכוונה הראשונה שהיא עליית ה' לגבי י' שזהו מכח יו"ד ה"י דע"ב, וז"ל: יזקוף ראשו להעלות ה' בצידור ר"ו שהיא בינה לגבי י' שהיא חכמתו, בכח יו"ד ה"י דע"ב, ובכוונה השניה שהיא עליית חו"ב דז"א למ"ן לאו"א, הנה שם לא הזכיר שזהו מכח יו"ד ה"י דע"ב. ולכאורה כך צריכה להיות הכוונה וכנראה משעה"כ.

ואפשר שגם הסידור הנדפס הבין ככתוב בכת"י הנ"ל, שמכח יו"ד ה"י דע"ב נעשית העליה הראשונה שהיא עליית ה' שהיא בינה דז"א לגבי י' שהיא חכמה דז"א. והגם שבסידור כתב להעלות החו"ב דז"א מכח יו"ד ה"י דע"ב למ"ן לאו"א, נראה שאין כוונתו שצריך את כח יו"ד ה"י דע"ב לצורך עליית מ"ן לאו"א, אלא היות ועלית מ"ן לאו"א התחילה בעלית בינה דז"א לחכמה שבו ועליה זו היתה מכח יו"ד ה"י דע"ב, לכן יצדק שגם עליית חו"ב דז"א למ"ן לאו"א, היא מכח יו"ד ה"י דע"ב, [שהיא גרמה את עליית בינה דז"א לחכמה דז"א¹].

ב' זיווגים שבסידור הרש"ש

מכח עליית חו"ב דזו"ן לגבי או"א נעשה זיווג באו"א, כמבואר בהמשך שעה"כ ובסידור כתוב וז"ל: להעלות החו"ב דז"א וכו' למ"ן לאו"א ולזווג (ל)או"א. ומסודר אח"כ ב' זיווגים א' הויה אהיה, ב' אהיה הויה. ובפשטות נראה שב' זיווגים אלו הם: א', כנגד זיווג החיצון דאו"א. והב', כנגד זיווג הפנימי דאו"א. וכן כתב בפת"ע החדש.

אמנם בסידור הרש"ש שבהוצאת שער השמים נכתב בגליון בצד הזיווג הראשון חו"ב דז"א. ובצד הזיווג השני נכתב זיווג או"א.

ונראה שמקור הגה"ה זו הוא מדברי הרב בע"ח שער הנסירה פ"א [ח"ב דף כ' סע"ג]. ששם עוסק הרב בסוגיית עליית הנוק' בראש השנה

¹ כדוגמת מה שדרשו על הפסוק "איש מצרי הצילנו", שהכוונה על אותו מצרי שהרג משה שמחמתו הגיע משה למדין.

בתיבת ה', וז"ל: ועולה [הנוק'] בסוד נקודה לבד אורך כל הז"א, עד הכתר שבו אחור באחור וכו'. ועיין במקומו כי יש זיווג שני אל אבא ואימא, וגם יש אז מ"ן דחכמה ובינה. ואז נתוסף בה הארה, שתעלה היא כל בחי' האחור עד הכתר עכ"ל.

והנה מ"ש הרב ועיין במקומו כי יש זיווג שני אל או"א, כוונתו על דברי שעה"כ [דף צ"ד ע"ג] וכנ"ל.

אמנם מ"ש הרב תחילה: כי יש זיווג שני אל או"א. ואח"כ כתב וגם יש אז מ"ן דחו"ב. לכאורה היה צריך הרב לכתוב להיפך שבתחילה יש עליית מ"ן דחו"ב, ואח"כ לכתוב שיש זיווג שני אל או"א, כנודע שתמיד עליית המ"ן קודמת לפני הזיווג,

ואמנם בבית לחם יהודה כאן [דפו"י דף ט"ז ע"ג] מבואר שהסדר הוא, שתחילה יעלו המ"ן שהם חו"ב דז"א לאו"א, ואח"כ יעשה זיווג שני באו"א. וז"ל: חו"ב דז"א שעולים בסוד מ"ן כדי לגרום זיווג או"א.

אמנם בגוב"י כאן [אות ט"ו] הביא מכת"י גירסא אחרת בדברי הרב וז"ל: כי יש זיווג שני אל אבא ואימא. וגם יש אז זיווג בחכמה ובינה שלו דז"א עצמו לבד, ואז נתוסף בה [בנוק'] הארה שתעלה היא כל בחי' האחור.

ומבואר עפ"י גירסא זו שבתוכת ה' נעשים ב' זיווגים, הא' באו"א להוריד השפע לזו"ן, ואח"כ נעשה זיווג בז"א עצמו בחכמה ובינה שלו לתת הארה בנוק'.

ולפי גירסא זו אפשר שאלו הם הב' זיווגים שבסידור הרש"ש [דף כ' ע"ב], א' הוא זיווג דאו"א, והב' הוא זיווג של חכמה ובינה דז"א.

אלא שעדיין אינו מבואר, מדוע בסידור הרש"ש הנ"ל שבהוצאת שער השמים, נכתב על הזיווג הראשון שהוא זיווג חו"ב דז"א, ועל הזיווג השני נכתב שהוא זיווג או"א, שהרי אם נאמר שמקור דברי הגה"ה זו הוא ממ"ש הרב בע"ח וכנ"ל, היה צריך להיות שהזיווג הראשון הוא זיווג דאו"א, והזיווג השני הוא זיווג דחו"ב דז"א.

ועוד ראוי לשאול שאם המקור לדברי ההגהה הנ"ל הוא משער הנסירה הנ"ל, ראוי היה להדגיש שם שהכוונה על זיווג חו"ב דז"א.

לצורך עליית זו"ן לאו"א, צריך שתחילה נכווין למסירות נפש על קידוש ה'

כבר ביארנו שלצורך זיווג או"א עולים חו"ב דז"א בסוד מ"ן לאו"א. והנה בשעה"כ בענין ק"ש [דף כ"ד ע"ב] מבואר שלצורך עליית זו"ן לאו"א, צריכים ישראל לעלות בתחילה בסוד מ"ן לזו"ן, ואז זו"ן עולים עם נשמותינו למ"ן לאו"א [וכפי שביאר השד"ה בשערי רחמים ח"ב שאלה ט'].

וא"כ גם כאן צריך שנכוין תחילה לקבל דמב"ד, ולהעלות נרנח"י של המכוין למ"ן. וכן הוא בסידור כת"י [הנ"ל] וז"ל: ויכוין למסור נפשו על קידוש ה', ויקבל עליו ד' מיתות ב"ד להעלות נרנח"י שלו למ"ן, עם חו"ב הנז' דזו"ן לאו"א.

וראוי לשים לב שהמקום שבו נכווין למסירות נפש הנ"ל, הוא לאחר סיום הכוונה הראשונה שענינה להעלות ה' לגבי י', וקודם שנכווין בעליית החו"ב דז"א לאו"א.

וכן כתב בפאת השד"ה בהגהותיו על הסידור וז"ל: ד"ה להעלות החו"ב דז"א וכו', נכתב בצידו כאן צריך מסירת נפש וד' מיתות בי"ד.

השפע הנמשך מזיווג או"א

כתב הרב בשעה"כ [ד"ה אח"כ שורה ו'] וז"ל: ועי"כ יורד מזיווג זה הנעשה באבא ואימא כח אל ז"א, כדי לתקן את המל', לפי שכאשר נתמעטה המלכות וירדה למטה בבחי' נקודה, גם ז"א נתמעט אורו כמ"ש הכתוב כן משחת מאיש מראהו וכו' ואין בו עתה כח לתקן פרצוף

המלכות,² וע"י מ"ן אלו גורמים זיווג עליון באו"א, ומורידים בו [בז"א] שפע וכח כדי שיוכל הוא לתקן את המלכות בבחי' פרצוף וכו'.

והנה השפע היורד מזיווג או"א הנעשה עתה בזקיפה הב' הזו כנז' כדי שיוכל הז"א לתקן את המלכות, הענין הוא כי יורד משם שם הויה אהיה לצורך הנוק', וע"י אלו השמות אנו מעלים את המלכות ג' עליות אחרות שיש מן החזה עד הכתר דז"א.

נשים לב שפתח הרב באומרו: והנה השפע היורד מזיווג או"א וכו' כדי שיוכל הז"א לתקן את המלכות. ונראה שכוונת הרב לבאר לנו מהו השפע הנשפע מזיווג דאו"א לז"א. אמנם למעשה הרב מבאר בתחילה את השפע הנשפע לנוק', כדי שתוכל לעלות ג' עליות עד הכתר דז"א. ורק בסיום דבריו חוזר הרב לבאר מהו השפע הנשפע מאו"א לז"א וז"ל: ובתוך ב' שמות אלו [הויה אהיה] הנז', יורד ומתלבש בתוכם הויה דמילוי אלפין לצורך שפע הז"א עצמו לחדשו ולתקן את עצמו, כי גם הוא נתמעט אורו כנ"ל. ונודע כי הויה דז"א היא דמילוי אלפין, ובכח י' אותיות הויה זו מתרבה אור הארת י"ס שבז"א עצמו, ואז יוכל לתקן את המלכות כנז'.

ובסידור הרש"ש [דף כ' ע"ב] כתב וז"ל: ולהמשיך מזיווג הנז' הויה אהיה לנוק' דז"א. ושם מ"ה לז"א. ומסודר לאחר מכן ב' זיווגים, שמהם נמשך השפע וכנ"ל. ואח"כ כתב בסידור לנוק' - הויה אקיה. לז"א - שם מ"ה.

וצריך ליתן את הדעת שהשפע של ב' שמות הויה אהיה לנוק', זה בשביל ליתן בה כח שתוכל לעלות ג' עליות שיש מן החזה דז"א ועד הכתר שלו.

ובתוך זה השפע, [של ב' שמות אהיה הויה], נשפע לז"א הויה דמילוי אלפין, שבכח י' אותיות שבשם מ"ה זה, מתרבה אור הארת י"ס דז"א עצמו, כדי שיוכל ז"א לתקן את המלכות בסוד פרצוף [באטב"ח].

² פ"י לתקן את המלכות בסוד פרצוף [וכפי שיעשה בכונת אטב"ח]. וכמ"ש הרב לקמן וז"ל: לתקן את המלכות בבחינת פרצוף.